

Какво се прави в Русе и Силистра

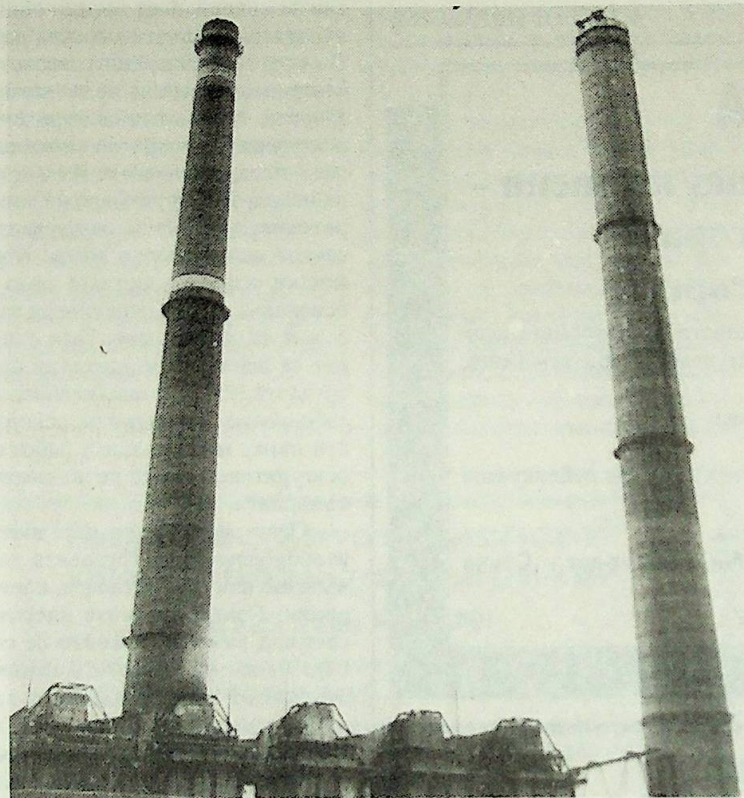
Тъй като „по инерция“ правителството се обвинява във всички смъртни грехове и последици от миналото (спад на производството, поскъпване на живота, безработица и повишаване на престъпността), по същия начин то се държи отговорно и за състоянието на околната среда в страната. ТУК ТРЯБВА ЯСНО ДА СЕ ЗАЯВИ, ЧЕ РЪКОВОДСТВОТО НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ОКОЛНАТА СРЕДА НЯМА НИКАКВО НАМЕРЕНИЕ ДА „ПОТУЛВА“ ГРЕШКИТЕ И ПРЕСТЪПЛЕНИЯТА НА ЕДНА НАЛУДНИЧАВА ИНДУСТРИАЛНА И СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА, ВОДЕНА ОТ КОМУНИСТИЧЕСКАТА ДИКТАТУРА. И ако в други отношения българинът може да е залъгван с половинчати и тенденциозни сравнения (напр. броя на автомобилите, тракторите и телевизорите на глава от населението през 1939 и 1980 г.), то в този случай вината на комунистическите управници е неоспорима. За съжаление хората у нас често забравят за тези важни подробности и са склонни да се поддават на внушенията, разпространявани от червено-жълтия печат. Още по-тъжно е, когато Българското национално радио и Българската национална телевизия също често им пригласят без анализ и преценка на мотивите „за“ и „против“ в случаите на обгазяване на Русе и Силистра.

Ръководството на МОС изостави старата тактика на противоборство с румънската страна и реши да възприеме по-конструктивен подход. Така по препоръка и под наблюдението на ЮНЕП (програма на ООН за околната среда) и на Световната здравна организация бе създадена Смесена координационна комисия за околната среда под съпредседателството на заместник-кметове-

те на двата града, която работи успешно вече шест месеца. Установено е, че в района не се държат на склад опасни вещества в количества, които могат да застрашат населението в случай на авария или природно бедствие. Дадени са писмени гаранции за сеизмичната устойчивост и безопасност на инсталациите в комбината „Верахим“ – Гюргево. Изпълнява се програма за взаимни инспекции на промишлените предприятия в двата града. На 4 юни т. г. от румънска страна беше заявено, че производството на епихлорхидрин е прекратено още на 14 март, последните измервания през август показаха, че във въздуха над Русе това вещество не се намира над границите на откриваемия минимум. През периода 14–20 август т. г., когато Русе беше обгазен, във въздуха беше открит перхлоретил – разтворител, използван при химическото чистене на дрехи и разпадни продукти на окисление то на въгледороди и други разтворители (като следи). Изготвя се програма за

МОНИТОРИНГ НА ВЪЗДУХА и водите в района, която е представена на програмата ФАР, за да се доставят измерителни апаратури.

За въздуха в Силистра започна да се тръби едва през юни т. г., когато огнището в Русе беше „позагаснало“, въпреки че източникът на замърсяване отдавна беше известен – Металургичният комбинат в Кълараш. Веднага започнаха внушения, че МОС нехае, заговори се за бедствено положение, за напускане на града, за висока заболяемост при децата и пр. Измерванията на съдържанието на сероводород във въздуха, които започнаха още в началото на тази година, и на фенол (от юни насам) действително в някои случаи показват преви-



Снимка Румен Пръвчев

шаване над допустимите максимални еднократни концентрации, но не и на средноденоношните! Това невиняги се съчетава с посоката на вятъра, който е духал от юг и запад, но не и от североизток, където се намира металургичният комбинат. Възможността за

ЗАМЪРСЯВАНЕ ОТ РУМЪНСКА СТРАНА

обаче не бе оспорена от общинските власти в Кълараш, които с готовност се отзоваха на предложението на кмета на Силистра г-н Ст. Плугаров и на МОС да се създаде смесена комисия по подобие на тази за Русе – Гюргево, която вече съществува и работи.

Общото за двата района е ди-

алогът между общинските ръководства от двете страни на границата. Така че с добра воля, такт и търпение постигаме повече, отколкото с взаимни обвинения и войнствени популистски лозунги. Струва си да се добави и високата оценка, която експертите на ЮНЕП дадоха на усилията, които полагаме за подобряването на околната среда в района Русе – Гюргево и прилагането на този опит в други горещи точки по българо-румънската граница. Заслужава да се отбележат и петте милиона лева, отпуснати като безвъзмездна помощ на Русенската община за доизграждане на тролейбусна линия, с което да се намали замърсяването на възду-

ха от автобусния транспорт, за газификацията на ТЕЦ и за довършване на колектор от градската канализация.

ДРУГА ГОРЕЩА ТОЧКА

по българо-румънската граница е районът Никопол – Турну Мъгуреле. Основен замърсител там е румънската фирма „Турну“ – производител на азотни и фосфорни торове, който изхвърля във въздуха главно амониак и азотни окиси. След зачистилите през тази пролет обгазявания по настояване на общинското ръководство на Никопол и МОС на 23 юни т. г. в Никопол се проведе среща между представители на министерствата, инспекциите по околната среда и хигиена и епидемиология, както и на промишлените предприятия и гражданската защита от двата града. Представителите на румънското министерство ни запознаха с план за работа на комбината в Турну Мъгуреле, съобразен с метеорологичната обстановка в района и пределно допустимите концентрации на замърсителите във въздуха. Той трябва да започне да се изпълнява от 15 септември т. г.

Постигнатото е плод на много усилия, преговори, преодоляване на предрасъдъци и противоречия, преглъщане на обвинения и искания за оставки. Всички резултати са били достойни на средствата за масово осведомяване. А от интересите, намеренията и добросъвестността на журналистите зависи доколко и как се съобщават и коментират тези резултати. А че винаги се намират хора, които търсят повод да мътят водата, за да ловят след това риба в нея, е просто неизбежно. По-важно е отношението на обществеността към тях и какво внимание им обръща.

ВЕНКО Н. БЕШКОВ
заместник-министър
на околната среда